

Чи умиралъ, души, отъ жака, злочис?

И ако сагда вѣкамъ развѣршихъ за мене

Какъ чь имъ загинѣлъ въ яладо, нѣжна вѣреть

Бла ми на гроба изъ очи промѣзены,

Кажь и продѣмай, да ти-й аша преть.

Азъ нато дочѣлъ, подя гробна-та плоча,

Милыа за ми, тебѣ гадѣи гадѣ,

Цѣ да са развѣда, отъ гроба шѣ нѣкоуа

Да да чѣ окимѣ на послѣднѣй часѣ.

— — 0 — —

Днѣмъ мило аше, дѣмъ б за ми

Тѣмъ-й и зѣ чѣе дѣмъ за тѣмъ!

Бто азъ трагѣлашъ, тебѣ останахъ,

Рѣчѣте отъ очи плазы рѣки.

Сама останаши? нѣтъи забрѣва

Бого да молишъ да дождъ нѣкъ,

Да са забрѣжъ жѣно и зарѣко,

Да та пригѣрижъ анкошо пакѣ.

Отъ носа-та ти гадѣкы-тѣ коимы

Поминѣ шѣ нощѣ и до сѣрце;

Сѣтрѣна вечерѣ шѣ ги цѣмъ-то

Да не забрѣваши твоей то аше.

Ако ли нѣбѣнакъ зла чѣсть (а) грѣшнѣ